

Urbans, familiars, amb classe

En la lectura reposada de la premsa dominical hi incloc una secció que pel contingut no m'interessa gens i que llegeixo únicament pels titulars. De fet ho faig com si formés part dels passatemps i la gràcia consisteix a imaginar-me quants d'aquells redactats hauria pogut preveure jugant amb deu o dotze paraules tòpiques. És una secció que generalment es presenta sota l'epígraf de "motor" i que surt a molts diaris, però la de La Vanguardia és la que em proporciona més satisfaccions en aquell sentit de cosa previsible i recurrent. No em decep mai. Els titulars estan exempts de qualsevol crítica o ponderació. El redactor busca la frase curta i impactant... però es mou sempre amb els mateixos conceptes i un té la sensació que allò ja ho ha llegit mil vegades. La paraula més gastada és futur. Citar un model de cotxe i dir a continuació "El futur és ara" podria ser un dels exemples més suats. Les altres paraules amb les quals juguen són familiar, esportiu, urbà, aventurer, berlina, ciutat, carretera, classe, estil, elegància, vocació de no sé què... i tots els adjectius i adverbis que denotin força, potència, luxe i qualsevol atribut expressat sempre de manera superlativa i definitiva, com si més enllà ja no pogués existir cap altre cotxe... fins que llegim els titulars de la setmana pròxima.

Després hi ha aquells casos especials en què es fa referència a la bondat d'un cotxe petit i diuen "Eres grande, pequeño", o que pel contrari volen lloar la magnitud d'aquells que no sabríem on aparcar i sempre, tan originals, acaben sentenciant: "El tamaño sí importa". Finalment hi ha un altre apartat de titulars que també apareixen amb una certa assiduitat i que des de fa un temps retallo només pel gust de veure'ls l'un al costat de l'altre i pensar com es pot ser tan tòpic i tan absurd. Són els que utilitzen les paraules mite i llegenda per referir-se a un cotxe o una moto: "Peugeot 208. El tribut a un mite", "Mazda MX-5. Mazda reforça el mite"; "Nissan TT-R. Una llegenda en evolució constant", "Jeep Cherokee. Llegenda viva". I així fins a l'infinit. I tot això perquè quan em toqui canviar de cotxe passi de mites i llegendes, de "urbans amb classe" i de "familiars amb vocació esportiva", per acabar-me comprant el que em faci més el pes dintre de les meves limitades possibilitats. Tot tan fàcil i tan senzill com això.